Oğlan ve Küçük Keçi

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Keçi

Aysel Banu YAVUZAL

Yemyeşil tepelerle çevrili güneşli bir köyde, Leo adında bir oğlan küçük mavi bir evde yaşıyordu. Leo yedi yaşındaydı; sıcak kahverengi teni ve koşarken zıplayan kıvırcık koyu saçları vardı. Bir şeyleri tamir etmeyi severdi ve tulumunun cebinde her zaman rulo yapılmış bir mezura taşırdı. Bir sabah Leo heyecan verici bir haber duydu: küçük bir keçi kurtarılmış ve bir yuvaya ihtiyacı varmış.

Leo annesiyle birlikte hayvan barınağına koştu. Orada, dizine bile gelmeyen minik bir keçi olan Pip ile tanıştı. Yumuşak krem rengi bir tüyü, bir gözünün üzerinde kahverengi bir lekesi ve kalp şeklinde bir etiketi olan kırmızı bir tasması vardı. Leo'nun sarı gömleğini kemirirken kehribar rengi gözleri pırıl pırıl parlıyordu. 'O mükemmel!' diye güldü Leo ve Pip'in tüylü kuyruğu sevinçle sallandı.

Leo ve Pip hemen en iyi arkadaş oldular. Her gün okuldan sonra Leo onunla oynamak için bahçeye koşardı. Pip zıplamayı ve hoplamayı severdi, Leo da onu izlemeyi severdi. Mezurasıyla onun küçük boynuzlarını ölçer ve kelebekleri kovalarken kıkırdardı. 'Sen dünyanın en iyi keçisisin,' dedi Leo ve Pip sanki onaylıyormuş gibi mutlu mutlu meledi.

Ama Leo kısa süre sonra bir şey fark etti. Pip enerji doluydu, hep tırmanacak bir şey arıyordu. Bahçe duvarına zıplamayı denedi ama duvar sallandı. Bir bankın üstüne atlamayı denedi ama bank devrildi. 'Hop, Pip!' diye bağırdı Leo. 'Tırmanmak için güvenli bir şeye ihtiyacın var.' Mezurasını hatırladı ve aklına büyük bir fikir geldi.

Leo sadece Pip için özel bir tırmanma yeri yapmaya karar verdi. Kareler ve dairelerle bir plan çizdi. 'Sağlam ahşaba, düzgün kenarlara ve güvenli basamaklara ihtiyacımız var,' dedi babasına. Birlikte kereste deposuna gittiler ve sağlam tahtalar seçtiler. Leo her parçayı dikkatle ölçtü, dili konsantrasyondan dışarı sarkmıştı. 'Bu şimdiye kadarki en iyi keçi oyun alanı olacak!' dedi.

Evde Leo ve babası bütün hafta sonu çalıştılar. Leo ahşabı pürüzsüz olana kadar zımparaladı. Çivi çakmaya yardım etti ve her köşeyi mezurasıyla kontrol etti. Pip merakla izledi, bazen talaşı kemirdi. 'Neredeyse bitti, Pip!' diye seslendi Leo. Tırmanma iskeleti bittiğinde rampaları, basamakları ve küçük bir platformu vardı—zıpzıp bir keçi için mükemmel.

Pip yeni tırmanma yapısını çok sevdi. Basamaklardan yukarı hopladı ve neşeli küçük tekmelerle rampadan rampaya atladı. Leo alkışladı ve tezahürat yaptı. 'Sen bir dağ keçisisin!' diye bağırdı. Her gün birlikte oynadılar. Leo, Pip'in tırmanışlarını mezurasıyla zamanlar, sanki bir yarışmış gibi yapardı. Pip yanağını ona sürterdi ve Leo güvenli, eğlenceli eseriyle gurur duyardı.

Esintili bir öğleden sonra Pip yeni bir zorluk keşfetti. Her zamankinden daha yükseğe, en tepedeki dar bir çıkıntıya tırmandı. 'Bana bakın!' der gibiydi, gururla dengede duruyordu. Ama sonra rüzgâr esti ve Pip sallandı. Küçük toynakları kaydı ve iki tahta arasında sıkışıp kaldı. Endişeli bir 'Mee!' sesi çıkardı ve aşağıdan Leo'ya baktı.

Leo'nun kalbi hızla çarptı ama sakin kaldı. 'Endişelenme, Pip! Sana yardım edeceğim,' diye seslendi. Mezurasını hatırladı ve boşluğu hızla ölçtü. 'Sana ulaşmak için bir şeye ihtiyacım var.' Kulübeye koştu ve sağlam bir ahşap tahta buldu. Dikkatlice, tam doğru boyutta bir rampa olarak yerleştirdi. 'Şimdi yavaşça aşağı in,' dedi Leo yumuşak bir sesle.

Pip Leo'ya tamamen güveniyordu. Bir minik toynağını tahtaya koydu, sonra diğerini. Adım adım güvenle aşağı indi. Yere ulaştığında başını Leo'nun sarı gömleğine gömdü. 'Artık güvendesin,' diye fısıldadı Leo, ona sıkıca sarılarak. 'Seni her zaman güvende tutacağım, çünkü arkadaşlar böyle yapar.' Pip'in kuyruğu sallandı ve yanağını yaladı.

O günden sonra Leo tırmanma yapısını her hafta kontrol etti. Her tahtayı ölçtü ve her çiviyi sıkılaştırdı. 'İyi bir yapıcı her zaman işlerin güvenli olduğundan emin olur,' dedi Pip'e. Altına yumuşak saman ve en yüksek platforma bir korkuluk ekledi. Pip her yeni parçayı mutlu bir hoplayışla denedi ve Leo işini iyi yaptığını bilerek gülümsedi.

Leo bir evcil hayvana bakmanın sadece oynamak olmadığını öğrendi. Onları güvende ve mutlu tutmak demekti. Pip'in tırmanma alanı için küçük bir tabela yaptı: 'Pip'in Parkı—Özenle İnşa Edildi.' Arkadaşları görmeye geldi ve Leo yapıyı nasıl kontrol ettiğini gururla gösterdi. 'Pip benim en iyi arkadaşım,' dedi, 've ona bakmak benim en sevdiğim sorumluluğum.'

Pip ve Leo birlikte birçok mutlu gün geçirdi. Saman balyaları arasında saklambaç oynadılar ve rampalardan yukarı yarıştılar. Pip güçlendi ve cesaretlendi, Leo da özenli işiyle daha da gururlandı. Bazen sadece birlikte otururlardı, Leo Pip'in boynuzlarını ölçerken o yonca kemirirdi. 'Büyüyorsun, Pip!' dedi. 'Yakında bütün köyün en iyi tırmanıcısı olacaksın.'

Bir akşam, güneş tepelerin üzerinde batarken Leo ve Pip verandada oturdu. Leo Pip'in sarkık kulaklarını kaşıdı ve kalp şeklindeki etiketine baktı. 'Sen kurtarıldın, Pip, ve şimdi ben de senin kurtarıcınım,' dedi. 'Dostluk eğlencelidir, ama seni güvende tutmak en güzel kısmı.' Pip yumuşakça meledi ve başını onun dizine koydu.

Leo'nun annesi onları akşam yemeğine çağırdı ve Pip Leo'nun peşinden sıcak mutfağa girdi. 'Siz ikiniz ayrılmazsınız,' diye gülümsedi annesi. Leo başını salladı. 'Pip benim en iyi arkadaşım,' dedi. 'Ben de onun.' Ona bir kâse temiz su ve çıtır bir havuç verdi. Pip mutlu mutlu kemirdi, kehribar rengi gözleri güven ve sevgiyle parlıyordu.

O gece Leo mezurası yastığın üzerindeyken uykuya daldı. Tırmanma yapıları ve kalp şeklinde etiketi olan küçük bir keçi hayal etti. Pip ile geçireceği her günün eğlence ve özenle dolu olacağını biliyordu. Ve hazırdı. Çünkü iyi bir arkadaş her zaman gelir—oynamak, inşa etmek ve gerektiğinde kurtarmak için. Pip de bunu bütün kalbiyle biliyordu.